

aial, ja tül maad põllud ja heinamaad
kattab; ning peab weesi siis ka hea korra
merremudda senna mahhajätma, mis põl-
lule wut rammo toob. — Muustamad
sellepärast siis ka Egiptuse rahwas Mi-
lusse jõgge kui omma heateggiat, sest et
peamaste pool põllo muld temma and on,
mis nende liwased maad kõrgemaks ja
parremaks aitnud. Sest keik, mis jõggi
üllemalt otsego wargel wiisil nüüd mitto
tuhhat aastat jo, ennesega alla tonud,
keik rohhud, pilliroo-tuhk, ja suno ella-
jatte kehhadki, se jääb, kui raswa kord,
põllude peäle mahha, ning sest muld ikka
kõrgemaks tõusnud. Arwatakse ka et se
suur kolmenurgeline saar, mis ülemal
nimmetasime, rõõhahawalt sest liwast ja
mullast suginud, mis jõggi Egiptusest
ja ülemalt weel, allatonud.

nes kohas tül maad Ma sisse annawad, ja
kui tuul merre poolt käib, monni kord nenda
paisuwad, et ei tahha ällepeakseda.

Kuhho uputus ei putu, seäl Ma aina
kuiw ja sigginsatta. On siis jo wan-
nast, 1000 aastat enne Kristust, kae-
wanduid, krawisid ja soni leigatud, et
weele teed juhhata, et ka need põllud kas-
taks, mis emal on, ja neilegi omma ram-
must ossa annaks. Ugga rahwa holetus
on need krawid ja kaewandud ennamiste
lasnud ärraummistada, nenda, et Milusse
jõe and meie päiwil ennam ni kaugele ei
ullata kui wannal aial. On ka liiw ja
muld, mis jõggi ühtepuhko allatoob, hak-
kanud jõe suud kinnimatma. Sest siis
pohjapoolsed maad ikka ennam ärrasom-
bawad, ning on seäl, kus ennemuiste head
põllud ollid, sured mädasood. Jõe up-
utus jääb ka rõõhahawalt kassinamaks,
egga woi ka ennam siis iddapoolne Ma
uputussest suurt kasso sada, ning on
ta meie päiwil lia kuiwa pärrast enna-
miste sigginsatta.